

hinanden. Selv om man ikke kunde gaae med paa nogle af de Paragrafer, der vare opstillede i en saadan Lov, som ikke griber ind i det Centrale ved Arbejderbevægelsen, behøver man ikke at stemple dem, der ikke ville være med dertil, som Modstandere af Arbejderne eller fjendtligsindede mod dem. En saadan Kampmaade virker ikke heldig, da der dog er forholdsvis mange Ting, som Fremtiden kunde kalde os til at løse i Fællesskab. Jeg vedkender mig nemlig fuldt ud dette, at er der noget Spørgsmaal af egentlig Betydning, og som vi ret trænge til at komme til at arbejde i, er det Arbejder-spørgsmaalet. Disse store humane Foranstaltninger, som jeg ved Behandlingen af en tidligere Lov tillod mig at henpege paa, er det netop, vi skulle have frem, og som Samfundet trænger til i Diebliffet. Men er det Tilfældet og kan der dannes en Mening i den Retning, her i Thinget, saa det kan vinde Tilslutning her, saa maa Alle, der se saaledes paa Arbejderspørgsmaalets Løsning, at det er et Spørgsmaal, der trænger sig frem i Forgrunden og fordrer en snarlig og dygtig Løsning, arbejde sammen og ikke mistænkeliggjøre hinanden. — Overfor Ministeriet mener jeg, at Valgresultatet er saa klart og tydeligt paaapeget, og forsaavidt man bryder sig det fjerneste om Valgene, hvad man rimeligvis ikke gjør, er Svaret jo klart og tydeligt kommet frem der. Men er der nu indenfor Oppositionen og særlig indenfor Venstres Opposition Tilbøjelighed og Villie til at bøje sig under Valgdagens Resultater? Jeg vil sætte megen Pris paa, om Mindretallet klarere og tydeligere end hidtil vilde sige Bæstet, om det vedstaar den store Kol-dingtale i Foraaret, og bøjer sig for Valgdagens Resultater eller ikke, og i det Hele taget vil jeg opfordre det til at træde noget ud af den uklare Stilling, det staar i, saa vi kunne faae noget mere Klarhed over, hvad det vil. Et æret Medlem som tilhører Mindretallet, har, efter hvad jeg har set refereret, udtalt, at naar hans Gruppe kun blev det lille Mindretal, han hidtil havde tilhørt, vilde han ikke blive i denne Gruppe længer. Det ærede Medlem har endnu ikke udtalt sig, skjøndt han er et gammelt Medlem her og ofte har udtalt sig om forskellige Spørgsmaal. Det kunde være rart at faae at vide, om dette ærede Medlem mener, at hans Gruppe nu er saa stor, at han bør blive der, eller om han mener, saaledes som han udtalte sig i sin Valgfæds, at denne Gruppe er saa lille, at han bør træde ud deraf og arbejde sammen med det forhandlende Flertal. Jeg synes, det kunde være rigtig at komme til Klarhed derover. Maa ske er

hans Budsning af Gruppens Størrelse den, at han siger: Naar Gruppen er stor nok til sætte mig ind paa en af Tillidsposterne i et Udvalg, som jeg ønsker at være i, vil jeg blive der; hvis den ikke kan det, saa træder jeg ud deraf. Det kan jo være, at hans Gruppe er stor nok dertil, men Uklarheden med Hensyn til dette Mindretal bliver tilstede, og man bør dog have større Klarhed indenfor det Parti, som selv kalder sig det rene Venstre, om hvorledes de Herrer ville stille sig, end der for Diebliffet er.

Lutein: Jeg har bedt om Ordet for i saa Ord at lække for den ærede Finantsministers Udtalelse i Dag i Anledning af, hvad jeg yttrede i Gaar om den Sparommelighed, som kunde forlanges af et Lands Finantsminister. Den høitærede Minister sagde nemlig, hvad der er fuldstændig rigtig, at en Finantsministers Sparommelighed skulde vise sig ikke særlig ved at holde Pengene tilbage i Statskassen, men ved at sørge for deres Udgivelse til nyttige og frugtbringende Foranstaltninger. I saa Henseende kan jeg udtale min fulde Tilslutning til, hvad den høitærede Minister har sagt. Jeg glæder mig selvfølgelig over i det Punkt at være fuldstændig enig med ham. Jeg haaber, at denne Udtalelse af den høitærede Minister ogsaa vil vise sin Virkning i Fremtiden, og at de Bevillinger, som forlanges, ville vise sig at være frugtbringende. Hvad angaar en anden Anke, som den høitærede Minister anførte mod min Udtalelse, nemlig, at jeg skulde have beeholdt Medlemmer af dette Thing for at stemme mod deres Overbevisning, kan jeg henholde mig til, hvad den høitærede Formand har sagt; men jeg vil dog tillade mig at bede ærede Medlemmer at læse mit Foredrag, som foreligger trykt, og de ville da se, at det i det Hele taget gaaer ud paa at omtale en Stemning, som efter min Overbevisning findes — ikke alene her i Thinget, — jeg omtalte særlig en Stemning, som findes i Befolkningen udenfor dette Thing. Jeg skal forøvrigt tillade mig at udtale, at det vistnok er Noget, som mangfoldige Gange er udtalt her fra Medlemmers Side, som staae den ærede Minister meget nær, at man fra vor Side, fra den Side, jeg tilhører, har modsat sig Regjeringsforslag, ikke blot, fordi man i og for sig havde Noget imod dem, men fordi de vare forelagte af dette Ministerium, og fordi man igjennem en Nægtelse vilde fordrive dette Ministerium. Men saa skal der fra vor Side ogsaa udtales den Anskuelse, at det i en Udtalelse om, at politiske Hensyn kunne gjøre sig gjældende paa andre Medlemmer ved Af-